

kunde mene, at jeg var irriteret. Hvis dette Udvalg skal opstaa fra de Døde igen, og det lod jo til paa den højtærede Minister, at noget saadant kunde ønskes, hvis Formanden for Bestyrelsen for Samfundet for Vanføre maatte finde Anledning dertil, vil jeg dog gaa ud fra, at Udvalgets Rigsdagsmænd ikke vil blive behandlet paa samme Maade som hidtil; thi ellers tænker jeg mig ikke, der er Rigsdagsmænd, som ønsker, at være Medlemmer af Udvalget.

Den højtærede Minister besvarede min første Udtalelse angaaende en eventuel Udvidelse af Institutionen Samfundet for Vanføre med, at der allerede paa Finansloven var foreslaaet 400 000 Kr. til Grunderhvervelse. Jeg oplyste den højtærede Minister om, at det var urigtigt; de var anvendte til Indkøb af en Ejendom. Men jeg gik ud fra, at naar den højtærede Minister mente, at saa mange Penge var nødvendige til Køb af en Grund, saa maatte den højtærede Minister mene, at en meget stor Udvidelse var nødvendig; men desværre blev jeg revet ud af denne Tro ved den højtærede Ministers Udtalelser. Den højtærede Minister mente nemlig, at der var allerede foretaget Udvidelser, som viste sig at være store nok, igennem Købet af denne Bygning, og at Samfundet for Vanføre var tilfreds dermed. Jeg maa tilstaa, at denne Udtalelse overraskede mig. I de Forhandlinger, som førtes i dette Udvalg, hævdede man, baade fra Bestyrelsens og fra Overlægens Side, at denne Udvidelse var langt fra tilstrækkelig; ja, man satte sig endog imod, at denne Ejendom blev indkøbt; thi man havde fra Bestyrelsens og Overlægens Side ganske andre Planer, nemlig om en Anstalt, som skulde bygges udenfor København, og som skulde være saa omfattende, at den vilde koste flere Millioner at opføre. Om disse Anskuelser udtalte jeg, og de øvrige Rigsdagsmedlemmer i Udvalget var enige med mig deri, at Tidspunktet ikke var inde til at virkeliggøre saadanne Planer, og at disse neppe vilde kunne vinde Tilslutning fra Regeringen og Rigsdagen for Tiden, men at vi derimod ønskede, at der blev opført en Anstalt i Jylland, som kunde afhjælpe den Trang, der er til Stede her, og foranledige, at de fornødne Værksteder stod til Raadighed for dem, som ønskede at blive uddannet i speciel Henseende. Denne Plan har ikke vundet den højtærede Undervisningsministers Tilslutning. Tværtimod, den højtærede Minister mener, at alt er saare vel og godt, saaledes som det er nu, og saaledes som Bestyrelsen ønsker det. Jeg vil derfor gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om Ministeren personlig

har undersøgt denne Sag, om han har undersøgt Ekspektancelisternes Størelse med Hensyn til Ønsker om Indlæggelse, Behandling, Oplæring paa Værksteder o. s. v., og om han har noget bestemt Indtryk af, hvor stor Trangen til Udvidelse af denne Institution i Virkeligheden er.

Jeg vil endvidere spørge, om det er rigtigt, som det er meddelt mig, at Krigsinvalidskolen i Sønderborg ikke har flere end 2—3 Elever, og om der, hvis dette er Tilfældet, er Spor af økonomisk Mening i, at vi der har gaaende Overlæge, Lærere og maaske ogsaa Sygeplejersker til at gaa over disse 2—3 Elever, skønt der udmærket godt i samme Bygning kunde træffes Anstalter under den store Trang, som der er baade heroppe fra og i Sønderborg til at hjælpe de vanføre frem.

Den højtærede Minister sagde, at vi herhjemme havde været Foregangsland paa dette Omraade, og at vi havde megen Ære af den Maade, hvorpaa denne Sag var grebet an og ført igennem. Jeg erkender Rigtigheden af dette. Danmark har virkelig megen Ære af det Arbejde, som er udført her; men vi er ikke længere Foregangslandet. Vor nordlige Nabo Sverige har 2 eller maaske 3 Anstalter og har projekteret 2 nye. I Sverige mener man, altsaa godt, at man kan fordele Arbejdet, som skal udføres til Gavn for de vanføre, paa flere Anstalter; der har man en ganske anden Opfattelse end her, hvor man mener, at det er ugørligt at splitte Kræfterne paa dette Omraade. Jeg fik desværre det Indtryk af den højtærede Ministers Udtalelse om denne Sag, at Spørgsmaalet ikke interesserede ham synderligt. Jeg kunde ikke faa noget andet Indtryk efter den Maade, hvorpaa Ministeren talte, og dette beklager jeg i høj Grad; thi det er et Spørgsmaal, som burde løses paa en for de mange syge gavnlige Maade og burde løses saa hurtigt som muligt.

Jeg vil efter disse Bemærkninger gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), der under Finanslovbehandlingen efter min Opfattelse har holdt den mest luftige Tale, der i det hele taget er blevet holdt her. Denne Tale gik ud paa en Kritik af nogle Udtalelser, jeg havde fremsat om et Sogneraad i hans Opstillingskreds. Og om disse Udtalelser, der drejede sig om Understøttelse til arbejdsløse Fiskere og et andet Spørgsmaal, jeg i Forbigaaende berørte, bemærkede det ærede Medlem, at min Optræden havde været mindre fin, naar det, jeg havde trukket frem, er bygget paa saa løst og urigtigt et Grundlag som det, jeg havde bragt i Anvendelse.